

Sygn. akt X K 1266/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku X Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Mateusz Patelczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2019 roku sprawy O. K., syna V. i O., urodzonego w dniu (...), PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 czerwca 2019 r. w G. prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki P. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości stwierdzonym przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu typu A. 6020 plus I badanie 0,40 mg/l. II badanie 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz urządzeniem Alkometr A20 I badanie 0,42 mg/l. II badanie 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. ustalając, iż w okolicznościach nie budzących wątpliwości oskarżony O. K. dopuścił się popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k. i przyjmując, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne warunkowo umarza na okres roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku;

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego w pkt. II zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 czerwca 2019 roku do dnia 7 listopada 2019 roku;

IV. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł (tysiąca złotych);

V. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k., art. 616 § 1 i 2 k.p.k. oraz na podstawie art. 1 i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe: 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem wydatków oraz 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt X K 1266/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2019 r. w patrolu zmotoryzowanym w G. służbę pełnili funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego KWP w G. w osobie P. G. i J. C..

Około godziny 8:05 na ul. (...) w G. dokonali kontroli trzeźwości kierującego samochodem marki P. o nr rej (...) O. K..

Pierwsze badanie wykonane przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu typu A. 6020 plus przeprowadzone o godz. 8:07 wykazało, że O. K. miał 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. O. K. przepadano powtórnie i wynik II badania, o godz. 8:22 wykazał 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W związku z powyższym O. K. został zatrzymany i przewieziony do KP II w G., gdzie ponownie został poddany badaniu trzeźwości urządzeniem Alkometr 2.0, które było sprawne. Pierwsze badanie przeprowadzone o godz. 8:36 wykazało, że kierujący pojazdem miał 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie powtórzono i uzyskano wynik 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

O. K. zatrzymano ukraińskie prawo jazdy, natomiast samochód zabezpieczył on we własnym zakresie, przez osobę wskazaną A. B..

/ Dowody: - wyjaśnienia O. K. k. 18,

- zeznania świadka PaPatryka G. k. 10v.,

- notatka urzędowa k. 1,

- protokoły badania stanu trzeźwości k. 2-2v., 4-4v.,

- świadectwo wzorcowania k. 3-3v., 5-5v.,

- pokwitowanie zatrzymania prawa jazdy k. 6,

- oświadczenie k. 9

O. K. jest obywatelem Ukrainy zamieszkałym w Polsce. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest prawnikiem. Obecnie pracuje jako zaopatrzeniowiec w firmie (...) w G., osiągając dochód w wysokości 2500 złotych netto miesięcznie. Jest rozwiedzony, ma jedno dziecko. Nie posiada majątku. Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był uprzednio karany.

/ Dowody: dane z protokołu przesłuchania k. 17-17v.

W postępowaniu przygotowawczym O. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przed Sądem konsekwentnie przyznał się do popełnienia czynu i złożył wyjaśnienia.

/ Dowody: wyjaśnienia O. K. k. 18, 48; dane o karalności k. 31

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego oraz dokumentacji przeprowadzonej kontroli drogowej, zarówno fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu występku, jak i wina O. K., nie budzą wątpliwości.

Swoje ustalenia Sąd oparł przede wszystkim na zeznaniach świadka P. G. oraz na dowodach z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania w postaci protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości, świadectwa wzorcowania. Dokumenty te zostały sporządzone przez osoby uprawnione do ich wystawiania, w formie przewidzianej przez prawo, a ich wiarygodność nie była w toku postępowania kwestionowana.

Odnośnie zeznań świadka P. G., policjanta, który pełnił służbę tego dnia i dokonał czynności zatrzymania oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, że jego zeznania korespondowały z przedstawioną w sprawie dokumentacją. Ponadto jako osoba obca dla oskarżonego nie miał on podstaw, aby zeznawać nieprawdę lub nadmiernie obciążać oskarżonego.

Przyznanie się O. K. do przedstawionego mu zarzutu w świetle materiału zgromadzonego w sprawie, Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd wziął także pod uwagę notatkę urzędową dotyczącą przeprowadzonej względem oskarżonego kontroli stanu trzeźwości. Potwierdza ona przy tym jedynie obiektywny fakt zaistnienia tej kontroli, zaś w pozostałym zakresie, nie stanowiła podstawy poczynionych ustaleń faktycznych, bowiem prowadziłyby to do naruszenia zakazu zastępowania dowodów, z których wymagane jest sporządzenie protokołu (np. zeznań świadków) treścią notatek urzędowych.

Sąd zważył dalej, iż na gruncie art. 178a § 1 kk odpowiedzialność karną ponosi osoba, która znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Za tak opisany czyn na gruncie powołanego przepisu sprawcy wymierzyć można grzywnę, karę ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Definicji stanu nietrzeźwości dostarcza natomiast art. 115 § 16 kk, zgodnie z którym zachodzi on wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W przedmiotowej sprawie, co ustalono w sposób bezsporny, oskarżony w dniu 12 czerwca 2019 r. prowadził samochód będąc w stanie nietrzeźwości, o godz. 8:07 mając 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Niewątpliwie zatem jego zachowanie wyczerpało ustawowe znamiona czynu z art. 178a 1 kk, co zostało mu przypisane w wyroku wydanym w przedmiotowej sprawie.

Sąd jako okoliczność obciążającą oskarżonego uznał to, że O. K. jest zawodowym kierowcą, zatem powinien być szczególnie wyczulony na tego typu sytuacje.

Mając jednak na uwadze właściwości, warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia oskarżonego, Sąd zważył, iż w niniejszej sprawie można rozważyć zastosowanie wobec O. K. dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 66 § 1 k.k., Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Natomiast § 2 tego artykułu statuuje, że warunkowe umorzenie stosowane jest do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Stwierdzić należy, iż warunki formalne warunkowego umorzenia postępowania zostały spełnione; przestępstwo przypisane oskarżonemu jest bowiem zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 2. Ponadto, oskarżony nie był dotychczas karany, w szczególności zaś za przestępstwo umyślne.

Należy stwierdzić, iż w okolicznościach sprawy warunki formalne warunkowego umorzenia postępowania zostały spełnione. Przestępstwo zarzucone oskarżonemu jest zagrożone karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 3 lat. Ponadto, oskarżony nie był dotychczas karany za przestępstwo umyślne.

W ocenie Sądu, zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony, jak i stopień jego zawinienia, nie są znaczne, a jak zostało to wyżej wskazane – okoliczności jego popełnienia, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zaś wyjaśnień oskarżonego, przyznającego się do winy, nie budzą wątpliwości.

Ustalając stopień społecznej szkodliwości przypisanego podejrzanemu czynu, Sąd, w kontekście dyrektywy sformułowanej w treści art. 115 § 2 k.k., uwzględnił między innymi rodzaj i charakter naruszonego dobra oraz sposób i okoliczności popełnienia czynu. Wprawdzie zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego przekraczała ustawowy próg dzielący wykroczenie od przestępstwa, to jednak ze względu na warunki osobiste sprawcy Sąd uznał, że zasadne będzie warunkowe umorzenie postępowania. Zwrócić należy również uwagę na dotychczasowy sposób życia oskarżonego. O. K. z zawodu jest prawnikiem, a od 2016 r. mieszka i pracuje w Polsce, ma małe dziecko. Nie bez znaczenia jest także fakt, że na skutek swojego zachowania obecnie pozostaje bez pracy, bowiem pracował jako

kierowca. Za prawidłową należy ocenić również postawę oskarżonego przyjętą w toku postępowania - przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie utrudniał postępowania. Oskarżony nie był uprzednio karany sędownie, co wskazuje na nienaganny tryb jego dotychczasowego życia i uzasadnia przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Na podstawie art. 67 § 1 k.k. Sąd określił przy tym długość okresu próby na okres roku, uznając, iż taki właśnie czas będzie niezbędny do zweryfikowania prognozy co do sposobu postępowania oskarżonego, stanowiącej istotną przesłankę wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Okolicznością, która przemawiała za zastosowaniem wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania, był również fakt, iż jako obywatel Ukrainy ma znacznie ograniczone możliwości zarobkowania, zarówno na terenie Polski, gdzie przeciętne dochody obywateli Ukrainy nie przekraczają płacy minimalnej, jak również na Ukrainie, gdzie pensje są znacznie niższe niż w Polsce. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów na okres roku, zaliczając przy tym okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 czerwca 2019 roku do dnia 7 listopada 2019 roku. W ocenie Sądu orzeczony okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie adekwatny do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości jego czynu oraz spełni zakładane cele wymierzenia tego środka, tj. wyeliminuje oskarżonego spośród osób prowadzących pojazdy mechaniczne, zapewniając tym samym w okresie jego trwania bezpieczeństwo pozostałym uczestnikom ruchu. Długość tego zakazu, zdaniem Sądu, będzie też adekwatna do stopnia winy oskarżonego i będzie stanowiło to wystarczającą nauczkę dla oskarżonego. Przez ten czas O. K. nie będzie mógł bowiem wykonywać swojej pracy, zatem będzie zmuszony poszukać innego, zastępczego zatrudnienia, by się utrzymać.

Sąd orzekł także, w oparciu o treść art. 67 § 3 k.k. o świadczeniu pieniężnym na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1000 złotych. Zdaniem Sądu kwota ta jest i tak kwotą dotkliwą dla oskarżonego z uwagi na jego obecną sytuację życiową. Pomimo tego Sąd uznał, iż orzeczone świadczenie w wysokości określonej w niniejszym wyroku, wzmocni korzystne oddziaływanie na sprawcę, stwarzając podstawy do przekonania, że zastosowany środek probacyjny, choć nie stanowi skazania oskarżonego za popełnienie zarzucanego mu czynu, to jednak nie oznacza wykluczenia jakiegokolwiek formy jego odpowiedzialności za naruszenie przepisów prawa. Natomiast w przypadku skazania oskarżonego, obligatoryjne byłoby nałożenie na oskarżonego obowiązku zapłaty świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych, co zdaniem Sądu byłoby nadmiernie obciążające dla oskarżonego i miałby on trudności, żeby się z tego obowiązku wywiązać. Obecnie bowiem oskarżony pozostawał bez pracy w związku z zatrzymaniem mu prawa jazdy, zatem kwota orzeczonego świadczenia w ocenie Sądu została dostosowana indywidualnie do możliwości oskarżonego.

Sąd orzekł również w przedmiocie kosztów procesu i na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k., art. 616 § 1 i 2 k.p.k. oraz na podstawie art. 1 i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ich ponoszenia, obciążył go tymi kosztami.

(...):

1) (...)

2) (...) – (...)G.-Ś. w G.;

3) (...)

G., dnia 21 listopada 2019 roku